فصل سوم: مقررات عمومی

مادهٔ ۱۱:

منابع مالی مؤسسه:

۱-اعتبارات اختصاصی مؤسسه که به صورت کمک، هرساله در بودجه وزارت آموزش و پرورش پیش بینی می‌شود.

۲- مؤسسه می‌تواند مازاد هزینه سرانهٔ هر دانش آموز را نسبت به هزینهٔ آموزشهای حضوری، از دانش‌آموزان خود دریافت کند و به حساب درآمدهای اختصاصی خود منظور نماید.

۳-درآمدهای اختصاصی حاصل از ارائه خدمات آموزشی و کمک آموزشی به‌سایر علاقمندان.

۴- هدایا و کمک های مؤسسات و اشخاص حقیقی و حقوقی.

۵- مشارکت در سرمایه‌گذاری های مناسب به منظور حصول درآمدهای بیشتر مثل مشارکت در مؤسسات چاپ و نشر کتاب.

مادهٔ ۱۲:

برنامه‌های آموزشی نظام آموزش از راه دور مطابق برنامه‌های نظام جدید آموزش متوسطه و مقررات است.

مادهٔ ۱۳:

مؤسسه برای اجرای آموزشهای از راه دور به تناسب رشتهٔ تحصیلی به گونه‌ای اقدام می‌نماید که دانش‌آموزان بتوانند با دریافت جزوات و مواد آموزشی و کمک آموزشی و شرکت در درسهای آزاد یا درسهای رفع اشکال اقدام کنند.

مادهٔ ۱۴:

مؤسسه با رعایت اصول آموزشی برای تهیه، تولید و پخش فیلم‌های آموزشی با همکاری مؤسسات دولتی و خصوصی بویژه سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران اقدام می‌کند.

مادهٔ ۱۵:

نظارت بر حسن اجرای مقررات، آئین‌نامه‌ها و شیوه‌نامه‌های مصوب شورای مؤسسه در مراکز استانها و مناطق کشور برعهدهٔ ادارات کل آموزش و پرورش استانها است.

مادهٔ ۱۶:

به فارغ‌التحصیلان مؤسسه آموزش از راه دور، در چارچوب ضوابط و مقررات نظام آموزش از راه دور کشور گواهینامه پایان تحصیلات متوسطه در آن رشته اعطا می‌شود.

مادهٔ ۱۷:

صدور معافیت تحصیلی برای دانش‌آموزان مؤسسه آموزش از راه دور تابع مقررات و آئین‌نامه‌های نظام وظیفه و مقررات آموزشی مصوب است.

مادهٔ ۱۸:

مؤسسه از نظر مقررات مالی، اداری و تشکیلاتی تابع این اساسنامه و آئین‌نامه‌های مصوب است وموضوعاتی که در این اساسنامه پیش بینی نشده است براساس مقررات جاری طبق حکم شورای مؤسسه عمل خواهد شد.

مادهٔ ۱۹:انحلال مؤسسه به پیشنهاد شورای مؤسسه و براساس درخواست کتبی وزیر آموزش و پرورش پس از تصویب در شورای عالی انقلاب فرهنگی انجام می‌پذیرد.

تبصره: اموال و دارائی‌های مؤسسه در صورت انحلال به وزارت آموزش و پرورش تعلق دارد.

این اساسنامه در ۱۹ ماده و ۳ تبصره در جلسهٔ مورخ ۷۵/۵/۲ شورای مشترک کمیسیونها به تصویب رسید و در جلسهٔ مورخ ۷۵/۹/۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی تأیید شد.

شماره ۳۰۸۶/دش ۱۳۷۵/۹/۱۴

اصلاح اساسنامهٔ مؤسسه آموزش عالی پژوهش در برنامه‌ریزی و توسعه

(مصوب سیصد و هشتاد و هفتمین جلسهٔ مورخ ۷۵/۹/۶
شورای عالی انقلاب فرهنگی)

نامهٔ وزیر امور اقتصادی و دارائی(به شمارهٔ ۱/۶۶۷۲/۱۶۱۶۱ مورخ ۷۵/۶/۲۱) در مورد تعیین رئیس هیأت امناء مؤسسه آموزش عالی پژوهش در برنامه‌ریزی و توسعه(موضوع مصوبهٔ شمارهٔ ۱۸۷۶/دش مورخ ۶۷/۶/۳۰ شورای عالی) مطرح شد و شورای عالی تصویب کرد که:

ریاست هیأت امناء مؤسسه آموزش عالی پژوهش در برنامه‌ریزی و توسعه به‌عهدهٔ رئیس سازمان برنامه و بودجه خواهد بود مگر این که رئیس جمهوری شخص دیگری را برای این مقام منصوب کند.

شورای عالی همچنین تصویب کرد که در کلیهٔ مفاد اساسنامهٔ این مؤسسه عبارت وزارت برنامه و بودجه به سازمان برنامه و بودجه و وزیر برنامه و بودجه به‌رئیس سازمان برنامه و بودجه تغییر داده شود.

شماره ۳۱۰۷/دش ۱۳۷۵/۹/۱۷

اصلاح مادهٔ ۲ کلیات آئین نامهٔ تأسیس مؤسسات آموزش عالی غیردولتی غیر انتفاعی نوع اول

(مصوب سیصد و هشتاد و هفتمین جلسهٔ مورخ ۷۵/۹/۶
شورای عالی انقلاب فرهنگی)

مصوبهٔ شورای مشترک دربارهٔ اصلاحات بند ب و ج مادهٔ ۲ آئین‌نامه تأسیس مؤسسات آموزش عالی غیر دولتی غیر انتفاعی نوع اول(موضوع مصوبهٔ شماره ۳۳۷۴/دش مورخ ۶۴/۸/۸ شورای عالی) مطرح شد و (با اضافهٔ بند«د») بدین شرح به تصویب رسید:

ب: دو نفر از اعضای هیأت علمی رسمی قطعی در مرتبهٔ استادیاری یا بالاتر و با پنج سال سابقهٔ کار آموزشی در دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی دولتی.

ج: دو نفر عضو دیگر یا بیشتر، واجد شرایط مندرج در مادهٔ ۴.

تبصره ۱: تعداد اعضای هیأت مؤسس بین پنج و یازده نفر است.

تبصره ۲: همهٔ اعضای هیأت مؤسس باید ۳۰ سال سن یا بیشتر داشته باشند.

تبصرهٔ ۳: همهٔ اعضای مرد باید متأهل باشند.(در مورد بانوان شرط تأهل ملاک نیست).

تبصرهٔ ۴: چنانچه تعداد اعضای هیأت مؤسس به هر دلیل(فوت، استعفاء و یا از دست دادن شرایط عضویت به تشخیص اکثریت اعضای هیأت مؤسس و...) از حد نصاب کمتر شود، به تعداد مورد نیاز افراد واجد شرایط دیگری که به تأئید اعضای هیأت مؤسس برسند انتخاب و به شورای گسترش آموزش عالی معرفی می‌شوند. پس از احراز صلاحیت آنان و تأئید نهایی شورای عالی برای عضویت پذیرفته می‌شوند.

د: دارا بودن بنیهٔ مالی کافی اعضای هیأت مؤسس به تأئید شورای گسترش.

شماره ۳۱۰۵/دش ۱۳۷۵/۹/۱۷

آئین نامهٔ نامگذاری شهرها، خیابانها، اماکن و مؤسسات عمومی

شهرهای جمهوری اسلامی ایران در ظاهر و باطن باید نمایانگر تاریخ و جغرافیای تمدن و فرهنگ اسلامی و ایرانی باشد.

یکی از مصادیق مهم این امر، اسامی خیابانها، اماکن و مؤسسات عمومی در شهرهاست و این اسامی در حکم شناسنامه شهرها و بیانگر ارزش‌های اعتقادی، تاریخی، فرهنگی و ملی جامعه است.

مادهٔ اول- ضوابط و معیارهای نامگذاری

۱-نام شخصیتهای مهم تاریخ صدر اسلام و انقلاب اسلامی و شهدای گرانقدر آن و حوادث مهم تاریخ مبارزات اسلامی مردم ایران در درجهٔ اوّل و نام شخصیتهای فرهنگی، ادبی، علمی، سیاسی و تاریخی ایران و اسامی راجع به اندیشه، فکر و هنر و نیز مظاهر طبیعت زیبای ایران در مرتبهٔ بعد برگزیده شود.

۲-در نامگذاری تناسب اسم و مسمی رعایت شود.

۳- اسامی باید رسا، کوتاه، سلیس و روان باشد.

۴- از اسامی مناسبی که باعث ایجاد روحیهٔ افتخار ملّی و حماسی ، و انبساط خاطر و تلطیف اخلاقی و عاطفی مردم و بیانگر غنای فرهنگ و تمدن اسلامی و ایرانی باشد استفاده شود.

۵- به منظور حفظ و تحکیم یکپارچگی سیاسی و فرهنگی کشور و حفظ هویت ملی، نام‌ها باید فقط به زبان فارسی باشند.

۶- در نقاط مختلف کشور ضمن توجه به ویژگیهای منطقه‌ای از اسامی شهرهای دیگر هم استفاده شود.

۷- به منظور ایجاد پیوندهای سیاسی و فرهنگی با کشورهای دیگر می‌توان در نامگذاری اماکن با پیشنهاد وزارت امور خارجه و تأیید شورای فرهنگ عمومی کشور از نام شخصیتهای سیاسی و مردمی خارجی یا اسامی اماکن خارجی استفاده کرد. در این زمینه اولویت با کشورهای اسلامی است.

۸- در نامگذاری علاوه بر توجه به شخصیت‌های ملی و قهرمانان،به‌شخصیت‌های محلی هر منطقه نیز توجه شود.

۹- از نام اشخاص خیّری که تأسیسات مهم عام‌المنفعه(اعم از دینی، آموزشی، علمی، فرهنگی، هنری و تربیتی) احداث کرده‌اند می‌توان برای نامگذاری اماکن یاد شده استفاده کرد.

۱۰-فروشگاهها، شرکتها و مراکز کارو پیشه باید از گذاشتن اسامی خارجی